

Sygn. akt VI RCa 133/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2016 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Aneta Szwedowska (spr.)

Sędziowie: SO Waldemar Pałka

SR del do SO Arkadiusz Rokicki

protokolant: st. sekretarz sądowy Anna Greifenberg-Krupa

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2016 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **R. C.**

przeciwko **małoletniemu D. K.** reprezentowanemu przez przedstawicielkę ustawową A. K.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 30 marca 2016 roku

sygn. akt III RC 565/15

oddala apelację

Syg. akt VI RCa 133/16

UZASADNIENIE

R. C. w pozwie z 23 czerwca 2013r. wniósł o wstrzymanie postępowania egzekucyjnego prowadzonego wobec niego.

Uzasadnił pozew wskazując, że toczy się wobec niego postępowanie egzekucyjne z wniosku A. K.. Podał, że uregulował zaległości alimentacyjne i nie ma podstaw aktualnie do prowadzenia wobec niego egzekucji. Wskazał, że w jego ocenie wierzycielka wprowadziła komornika w błąd co do wysokości alimentów, gdyż w toku postępowania zmieniła się wysokość alimentów. Podał, że aktualnie ma nadpłatę, nadto komornik zwraca mu nadpłacone alimenty, jednak potrąca od tego koszty i opłaty.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z 30 marca 2016r. w sprawie III RC 565/15 oddalił powództwo, odstąpił od obciążania powoda kosztami sądowymi.

Uzasadnił swoją decyzję podając, że powód nie wykazał istnienia przesłanek wskazanych w art. 840§1 k.p.c. Nie dostrzegł również innych podstaw do umorzenia, ewentualnie wstrzymania egzekucji. Wskazał, że od wierzyciela

zależy kontynuacja postępowania egzekucyjnego. Podkreślił również skorygowanie wysokości alimentów, zgodnie z orzeczeniem Sądu.

Apelację od tego wyroku wniósł powód zaskarżając go w całości zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Uzasadnił swoje stanowisko podając, że wyrok postrzega jako uwzględniający wyłącznie twierdzenia pozwanej, pomimo braku ich potwierdzenia w innych dowodów. Podał, że spłacił zaległości alimentacyjne, przekazuje wierzycielce alimenty, które nie są przez nią odbierane, natomiast komornik pobiera bezprawnie opłaty w wysokości wyższej niż dopuszczalna. Wskazał, że zdarzyło się niedotrzymanie terminu płatności, jednak wynikało to z jego problemów zdrowotnych.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelację należało oddalić.

Wbrew twierdzeniom powoda przeprowadzone przez Sąd Rejonowy postępowanie było prawidłowe i wyczerpujące. Uwadze Sądu nie umknęły żadne istotne okoliczności mogące mieć wpływ na wynik postępowania. Powód skoncentrował się na wykazaniu poczucia pokrzywdzenia działaniami wierzycielki, jednak pominął konieczność wykazania przesłanek mogących uzasadnić jego żądanie. Powód w pozwie powołał się na przepis art. 840 k.p.c., zgodnie z którym pozbawienie tytułu wykonawczego możliwe jest wyłącznie w sytuacji kwestionowania zdarzeń, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, ewentualnie zaistnienia po powstaniu tytułu egzekucyjnego zdarzenia powodującego wygaśnięcie zobowiązania. Żadna z tych sytuacji nie nastąpiła. Powód nie kwestionuje istnienia zaległości alimentacyjnych. Wynikają one ponadto z dokumentów zgromadzonych w toku postępowania egzekucyjnego. Sam fakt uregulowania zaległości nie stanowi podstawy do uznania, że zobowiązanie wygasło. Zobowiązanie powoda, czyli obowiązek przekazywania alimentów, nadal obowiązuje. Brak zaległości z tego tytułu na obecnym etapie nie jest wystarczającym argumentem, gdyż zaległości istniały i aktualnie postępowanie egzekucyjne może być kontynuowane.

Podkreślić należy, że gospodarzem postępowania egzekucyjnego jest wierzycielka. Od niej więc zależy decyzja w sprawie ewentualnego zawieszenia postępowania. Postawa powoda jednak wskazuje, że nie jest w pełni świadomy swoich obowiązków. Alimentowanie dziecka powinno być priorytetem w wydatkach rodzica. Wierzycielka natomiast uprawniona jest do kontynuowania stanu egzekwowania alimentów, gdyż alimenty z natury swojej mają być środkami na bieżące utrzymanie, w związku z tym jakakolwiek zwłoka w ich przekazywaniu wywołuje znaczne dolegliwości.

Powód, w ocenie Sądu odwoławczego, nie wykazał podstaw do uwzględnienia jego powództwa. Sąd I instancji natomiast wyczerpująco przeanalizował sytuację w prowadzonym postępowaniu egzekucyjnym i wszechstronnie ocenił zgromadzony materiał dowodowy. Subiektywna ocena prowadzonego postępowania zaprezentowana przez powoda nie podważyła stanowiska Sądu Rejonowego.

W konsekwencji na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd oddalił apelację jako bezzasadną.